

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. С., 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С., ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и четвърта година
в следния състав:

Председател: Николай З. Петров

при участието на секретаря Екатерина Ал. Бандрова
като разгледа докладваното от Николай З. Петров Административно
наказателно дело № 20241870200074 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Дружеството “П. Е. К.“ ЕООД-гр.С. с ЕИК 204068723 е обжалвало
Наказателно постановление (НП) № СЗ-48-ДНСК-290 от 18.12.2023г.,
издадено от Началника на Дирекция за национален строителен контрол, гр.С.,
с което на основание чл. 237, ал. 1, т. 6 от ЗУТ му е наложена имуществена
санкция в размер на 5000 лева за нарушение на чл.142, ал.5, т.2 вр.с чл. 142,
ал. 6, т.2, чл.66 и чл.64, ал.1, т.1 от ЗУТ и чл.25, ал.3, т.2 от Наредба
7/22.12.2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове
територии и устройствени зони.

Жалбоподателят в жалбата си моли съда да отмени изцяло атакуваното
наказателно постановление.В съдебно заседание се представлява от адв.С.,
който поддържа жалбата и моли наказателното постановление да бъде
отменено.Претендира разноски.

Въззиваемата страна изпраща представител- юрк.М., която оспорва
жалбата и моли НП да бъде потвърдено.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира
следното от фактическа и правна страна:

ЖАЛБАТА Е ДОПУСТИМА - подадена е от нарушителя и това е
направено в срок, а разгледана по съществото е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Преди всичко, съдът следва да отбележи, че в НП се твърди
нарушението да е започнало в гр.С. и да е довършено в гр.С. З..Никоя от
страните обаче не направи възражение за местна подсъдност и настоящия

състав прие че е компетентен да разгледа делото, поради и процесуална икономия тъй като седалището на дружеството нарушител е в гр.С., а въззиваемата страна в гр.С..При тези обстоятелства съдът прецени, че няма пречка да се даде ход на делото и разгледа същото по същество.

След преценка на събрания по делото доказателствен материал съдът прие от фактическа страна следното:

Дружеството „П. Е. К." ЕООД в качеството си на консултант по смисъла на чл.166, ал. 1. т.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) е извършило оценка за съответствие с основните изисквания към строежите на инвестиционен проект за строеж: **„Складова база с открит паркинг"** със ЗП 384,22 кв.м и РЗП 430,44 кв.м, находящ се в имот с идентификатор 61460.508.556, урегулиран поземлен имот/УПИ/ VIII-556, кв. 50 по плана на гр. Р., община Р..

„П. Е. К." ЕООД, притежава Удостоверение № РК-0647/22.07.2021 г. издадено от началника на ДНСК за извършване на дейностите по чл.166, ал.1. т.1 от ЗУТ.

Съгласно разпоредбата на чл.166, ал.1, т.1 от ЗУТ консултантът въз основа на писмен договор с възложителя извършва оценяване на съответствието на инвестиционните проекти.

На 11.05.2023г. между „Т. С. Б." ООД - възложител и „П. Е. К." ЕООД - изпълнител, е сключен договор за изготвяне на оценка за съответствие на инвестиционен проект за обект „Складова база с открит паркинг“ в УПИ VIII-556. кв. 50 по плана на гр. Р..

В РДНСК С. З. е постъпило уведомително писмо вх.№ РС-РД-905-01-664/31.05.2023г. по реда на чл. 149, ал.5 от ЗУТ за издадено от главния архитект на община Р. разрешение за строеж № 71/25.05.2023г. за: „Складова база с открит паркинг" със ЗП 384.22 кв.м и РЗП 430,44 кв.м. находящ се в имот с идентификатор 61460.508.556, УПИ VIII-556, кв. 50 по плана на гр. Р., община Р..

Същевременно от длъжностни лица при С. З. РДНСК на 12.06.2023г. е извършена служебна проверка за законосъобразността на разрешение за строеж 1/25.05.2023г., издадено от главния архитект на община Р., въз основа на одобрен и съгласуван инвестиционен проект, за който е извършена оценка за съответствие по реда на чл.142, ал.б, т.2 от ЗУТ - като комплексен доклад, съставен от регистрирана фирма - консултант, а именно „П. Е. К." ЕООД.

В хода на проверката се установило, че не било спазено условието на разпоредбата на чл.66 от ЗУТ недвижимите имоти да се свързват задължително с изградените мрежи и съоръжения на техническата

инфраструктура въз основа на издадени строителни книжа, както и че не било спазено изискването на чл.25, ал.3, т.2 от Наредба № 7/22.12.2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, една трета от необходимата озеленена площ в имота да бъде осигурена за озеленяване с дървесна растителност.

Според наказващия орган един от елементите на техническата инфраструктура, на основание чл.64. ал.1, т.1 от ЗУТ, е транспортната техническа инфраструктура, поради което, на основание чл. 66 от ЗУТ, за имота е необходимо да е осигурен достъп до улица или път. Според плана за регулация и застрояване (ПРЗ). одобрен със Заповед № 2116/01.09.2022г. на кмета на община Р., в посока запад, имотът, в който е предвиден да се изгради строежа - УПИ VIII-556, кв. 50 по плана на гр. Р., представляващ ПИ с идентификатор 61460.508.556 по КК, граничи с път 2-ри клас от републиканската пътна мрежа, а от юг с новопредвидена улица. Улицата от юг не е реализирана, няма данни за издадени строителни книжа за нейното изграждане, както и за отчуждаване на частта от ПИ с идентификатор 61460.508.556, която според действащия ПРЗ се придава към новопредвидената улица. За осъществяването на транспортния достъп на имота към републиканския път в посока запад не е предвидена пътна връзка и не е издадено разрешение за специално ползване по чл. 8. ал. 2 от Наредбата от 04.07.2001 г. за специално ползване на пътищата. Изискванията на тази наредба са приложими на основание чл. 2, ал. 2 от Наредбата, съгласно който „за участъците от републиканските пътища, които са елемент на уличната мрежа в населените места и селищните образувания по смисъла на чл. 76, ал. 2 от ЗУТ, наредбата се прилага само по отношение на обхвата на платното за движение". В съгласувания и одобрен инвестиционен проект, по който е издадено разрешение за строеж № 71/25.05.2023г., няма части „Пътна“, „Организация на движението“ и „Временна организация на движението“, с които да е разработена пътната връзка на имота с републиканския път. В проекта и в разрешението за строеж не е посочено, че пътната връзка ще бъде изпълнена по друг проект, което според наказващия орган прави разработения проект непълен, а разрешението за строеж незаконосъобразно, като издадено без да е изпълнено условието на чл. 66 от ЗУТ, имотът да бъде свързан с транспортната техническа инфраструктура.

Проектът, за който е дадена положителна оценка за съответствие от консултанта „П. Е. К.“ ООД. гр. С., не съдържало част „Паркоустройство и благоустройство“ и не ставало ясно

как е преценено, че е спазено предвиждането на действащия ПРЗ по отношение изискването за минималната задължително озеленена дворна площ за имота, която трябва да бъде 20%. В никоя от проектните части няма данни дали е осигурено озеленяване в имота с дървесна растителност. Съгласно разпоредбата на чл.25, ал.3, т. 2 от Наредба № 7/22.12.2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, при застрояване на урегулираните поземлени имоти в територии от разновидност „предимно производствена зона“, каквото е отреждането на У ПИ VI11-556. кв. 50 по плана на гр. Р., една трета от необходимата озеленена площ трябва да бъде осигурена за озеленяване с дървесна растителност. С проекта не е било спазено изискването за 1/3 озеленяване с дървесна растителност, тъй като не е предвидена такава.

Горната фактическа обстановка съдът изведе на база показанията на свидетелката К. К.– актосъставител и самата тя участвала в процесната проверка. Показанията на свидетелката са логични и вътрешно безпротиворечиви, като същите намират подкрепа в събраните по делото писмени доказателства – материалите по административно-наказателната преписка, представена по делото, които съдът кредитира изцяло.

Възражение по писмените доказателства по делото няма, като всъщност възраженията, направени от жалбоподателя, касаят правото, като същите ще бъдат разгледани по-долу в изложението на съда.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

АУАН е съставен от оправомощено лице по смисъла на чл. 238, ал. 2, т. 2 ЗУТ – служител на ДНСК – актосъставителя К. К. – главен инспектор в РДНСК – С. З.. Правомощията на актосъставителя изхождат от закона, поради което същият не се нужда от допълнително оправомощаване. Съдът само ще допълни че нарушението се твърди да е довършено именно именно в гр.С. З.. Нп ще си позволи и леко отклонение, че ако беше извършено само в гр.С., компетентността на актосъставителя да възбужда административно-наказателно преследване и респективно издаде АУАН щеше да бъде под въпрос.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 239, ал. 1, т. 2 ЗУТ – Началник на ДНСК.

Спазени са сроковете за издаване на АУАН и НП, визириани в чл. 34 ЗАНН. В тази насока съдът съобрази, че нарушението е било установено след извършване на проверка от страна на контролните органи на дата 12.06.2023 г. и това е най-ранната дата, на която нарушението и нарушителя са могли да станат известни. Не се споделя по тази причина и възражението в жалбата за изтекъл срок по чл.34 от ЗАНН за съставяне на АУАН.

Съдът, след служебна проверка не установи липса на някой от задължителните реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН в атакуваното НП. Спазена е процедурата по издаване на АУАН и НП.В хода на производството не се налице процесуални нарушения довели до нарушаване на правото на защита на наказаното юридическо лице.Нарушението в ясно и недвусмислено описано като са изброени повече от подробно всички обстоятелства около извършването му от обективна страна.точно са посочени времето и мястото на извършването му.Правилно са приложени санкционната и нарушената правни норми.

По съществуващото на спора съдът намира следното:

Съдът счита, че така установените факти водят до извод за извършено от страна на жалбоподателя нарушение на чл. 142, ал.5, т.2 вр.с чл. 142, ал. 6, т.2, чл.66 и чл.64, ал.1, т.1 от ЗУТ и чл.25, ал.3, т.2 от Наредба 7/22.12.2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони., като възраженията за неприложимост на посочените норми се явяват неоснователни.

От изложеното следва, че от „П. Е. К.“ ЕООД е изготвена оценка за съответствие на инвестиционния проект за строеж: „Складова база с открит паркинг“, належащ се в имот с идентификатор 61460.508.556, УПИ VIII-556, кв. 50 по плана на гр. Р., община Р., в нарушение на чл.142, ал.5, т.2 от ЗУТ, съгласно който оценката обхваща проверка за съответствие на проектите с *„правилата и нормативите за устройство на територията “*, тъй като не са спазени изискванията на чл.66 от ЗУТ и чл. 25, ал. 3, т. 2 от Наредба № 7/22.12.2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони.

Съгласно чл.142, ал.4 от ЗУТ, всички части на инвестиционните проекти, които са основание за издаване на разрешение за строеж, се оценяват за съответствието им с основните изисквания към строежите, а съгласно императивното изискване на чл.142, ал.5, т.2 от ЗУТ, оценката за съответствие на инвестиционния проект обхваща проверка за съответствие с правилата и нормативите за устройство на територията.

Юридическите лица носят безвиновна, обективна отговорност, поради което субективната страна на нарушението не подлежи на изследване.

Инвестиционния проект, за който е направена положителна оценка за съответствие от консултанта „П. Е. К.“ ЕООД, не съдържа част „Паркоустройство и благоустройство“ и не става ясно как е преценено, че е спазено предвиждането на действащия ПРЗ по отношение изискването за минималната задължително озеленена дворна площ за имота, която трябва да бъде 20%. В обяснителната записка на част „Архитектурна“ на проекта е

посочено, че озеленената площ е 1961,77кв.м или 39,15%, а на ситуацията са отразени графично тревни площи. Тревните площи са отразени и в част „Геодезия“, но в никоя от проектните части няма данни дали е осигурено озеленяване в имота с дървесна растителност, съгласно изискването на чл. 25, ал. 3. т. 2 от Наредба № 7/22.12.2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони.

Също така съгласно плана за регулация и застрояване (ПРЗ), одобрен със Заповед № 2116/01.09.2022г. на кмета на община Р., в посока запад, УПИ VIII-556, кв. 50 по плана на гр. Р., представляващ ПИ с идентификатор 61460.508.556 по КК, граничи с път П-ри клас от републиканската пътна мрежа, а от юг с новопредвидена улица. За осъществяването на транспортния достъп на имота към републиканския път в посока запад не е предвидена пътна връзка и не е издадено разрешение за специално ползване по чл. 8, ал. 2 от Наредбата от 04.07.2001 г. за специално ползване на пътищата. В съгласувания и одобрен инвестиционен проект, по който е издадено разрешение за строеж № 71/25.05.2023г., няма части „Пътна“, „Организация на движението“ и „Временна организация на движението“, с които да е разработена пътната връзка на имота с републиканския път. Улицата от юг не е реализирана, няма данни за издадени строителни книжа за нейното изграждане, както и за отчуждаване на частта от ПИ с идентификатор 61460.508.556, която според действащия ПРЗ се придава към новопредвидената улица.

Настоящия състав не намира нарушението за маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. В тази насока съдът на първо място съобрази, че нарушението е формално такова и за неговата съставомерност не е необходимо настъпването на вредни последици. Ето защо, липсата на такива, не следва да бъдат вземани предвид при преценка обществената опасност на деянието. Самото нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от този вид, поради което и нормата на чл. 28 ЗАНН не следва да намери приложение.

В разпоредбата на чл. 237, ал. 1, т. 6 ЗУТ законодателят е предвидил налагане на санкция за извършване на оценка за съответствие на инвестиционен проект в нарушение на изискванията на чл. 142, ал. 5, в размер от 5 000 до 50 000 лв. за юридическите лица. Наложената санкция е на законовия минимум, правилно е определена и не подлежи на корекция. Ето защо наказателното постановление като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора разноски не се следват тъй като такова не

бяха поискани от въззиваемата страна до приключване на съдебното следствие.

Предвид горното Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № СЗ-48-ДНСК-290 от 18.12.2023г., издадено от Началника на Дирекция за национален строителен контрол, гр.С., с което на “П. Е. К.” ЕООД-гр.С. с ЕИК 204068723 на основание чл. 237, ал. 1, т. 6 от ЗУТ му е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева за нарушение на чл.142, ал.5, т.2 вр.с чл. 142, ал. 6, т.2, чл.66 и чл.64, ал.1, т.1 от ЗУТ и чл.25, ал.3, т.2 от Наредба 7/22.12.2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони.

Решението може да бъде обжалвано в 14 дневен срок от съобщаването му на страните, пред Административен съд - С. област, на основанията, предвидени в Наказателнопроцесуалния кодекс и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – С.: _____